

Za kraj priče o gelobrojnim algoritimima, ero odgovora na davno spomenuti problem:

Zadani je (recimo) prirodni broj n . Treba provjeriti da li je n potencija od 2.

Što znači "potencija od 2"?

To znači da je n oblika

$$n = 2^k$$

za neki $k \geq 0$, k cijeli broj.

Ordje dozvoljavam i $k=0$, tj. $n=1=2^0$ je potencija od 2 (i potencija od bilo kojeg drugog broja - prirodnog).

Sad znamo što znači "potencija od 2", pa idemo na konstrukciju algoritma.

Za početak, zaboravite sve "izlete" u realnu aritmetiku, poput:

" $\log_2 n$ je cijeli broj", zbog grešaka zaokruživanja.

- Pravi, "lijepi" algoritam radi samo s prirodnim brojevima.

Ideja je slična onoj kod brojanja znamenki, samo što ćemo ordje "izbrojati" dvice koje su faktori od n .

Broj n sigurno mogu zapisati u obliku

$$n = 2^k \cdot \text{nešto}$$

s tim da "nešto" ne smije biti djeljiv s 2 (paran).

Tada je $k =$ eksponent od dvice jednoznačno određen (sjetite se rastava broja na faktore, pa onda na proste faktore).

Dakle, strogo matematički: (dozaz = ?!)

- za svaki prirodni broj n postoje jednoznačno određeni (jedinствени) brojevi

$$k \in \mathbb{N}_0 = \mathbb{N} \cup \{0\}$$

$$l \in \mathbb{N}, l \text{ nije djeljiv s } 2$$

takvi da je $n = 2^k \cdot l$.

I sad je lako:

n je potencija od 2, ako i samo ako je $l = 1$.

Algoritam se svodi na traženje l , a to ide ovako:

sve dok je n paran (djeljiv s 2)

podijeli ga s 2;

rezultat je l

i pogledamo da li je $l = 1$.

Ovaj algoritam "uništava" n , pa ako nam n kasnije treba (recimo za ispis), zgodno ga je spremiti u nešto privremeno.

Idealna oznaka (ime) za taj privremeni objekt je upravo l .

Algoritam: učitaj n
• $l = n$

$$\left. \begin{array}{l} u \in \mathbb{C} - u \\ \text{mod } \Leftrightarrow \% \\ \text{div } \Leftrightarrow / \end{array} \right\}$$

ovo "briše"
faktore 2
iz n

sve dok je $l \text{ mod } 2 = 0$ ponavljaj
 $[l = l \text{ div } 2$

odgovor = ($l = 1$) ... logička vrijednost $\left. \begin{array}{l} u \in \mathbb{C} - u \\ \text{logičke} \\ \text{vrijednosti } \{0, 1\} \end{array} \right\}$

ili: ako je $l = 1$ onda
napiši "da, n je potencija od 2"
inac̃e
napiši "ne, n nije potencija od 2".

Ako još želite, možemo naći i eksponent k iz gornjeg rastava!

Dodati: $k = 0$ ispred petlje
i $k = k + 1$ u petlju (broji "dvice")

Par komentara i pitanja:

- Da li algoritam radi "uvijek" - tj. za svaki prikazivi (pozitivni) cijeli broj n ?
(DA, zašto?)
- Da li isti princip (algoritam) radi ako broj 2 zamijenimo bilo kojim drugim (prikazivim) brojem $m \in \mathbb{N}$, uz $m > 1$.

(Što bi se dogodilo da uzmem $m=1$?)

→ BESKONACNA PETLJA!

Matematički razlog:

$$n = 1^k \cdot l$$

k uže jedinstven, već može biti bilo koji!)

OBRADA NIZOVA PODATAKA

Niz podataka = složeni tip podataka, sastavljen od konačnog broja ($n \geq 0$) podataka istog tipa.

Na pr: niz x s n podataka

$$x_1, x_2, \dots, x_n.$$

Pojam - ili struktura "niz" - odgovara (matematički) uređenoj n -torki (x_1, x_2, \dots, x_n) , s tim da svi "članovi" (elementi, komponente) x_1, \dots, x_n pripadaju istoj domeni, tj. imaju isti tip.

(tj. $x_i \in T, i=1, \dots, n$ i onda $X \in T^n$).

- Napomena: broj n članova niza je, u principu, zadan.

Obično smatramo da je n fiksno (ali može biti $n = \emptyset$, tako da imamo prazan niz)

- Najbliži pojam u matematici je vektor (oznake su vrlo slične) - s tim da mi ne trebaju nikakve operacije za komponente (aksiomati vekt. prostora).

- Dakle, imamo uređeni niz (n -torku) podataka ISTOG tipa.

$$x_1, x_2, \dots, x_n.$$

Obzirom da su svi podaci istog tipa, pristup pojediniim podacima ide preko indeksa,

$x_i = i$ -ti član niza.

- Standardno je $i \in \{1, 2, \dots, n\}$ i nije "zgodno" izdati izvan ovog skupa (tj. tražiti članove kojih nema)

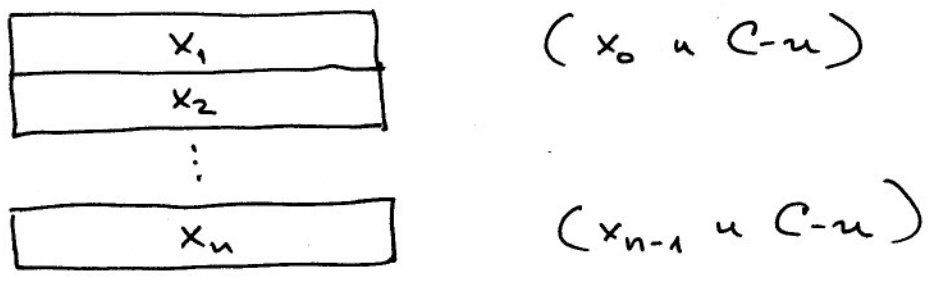
- U C-u se standardno uzima

$$i \in \{0, 1, \dots, n-1\}.$$

Razlog = računavke adresa!

Kako se niz sprema u memoriji?

- Uređaj među podacima (članovima) je FIZIČKI, tj. članovi niza su spremeni jedan za drugim (redom) u memoriji

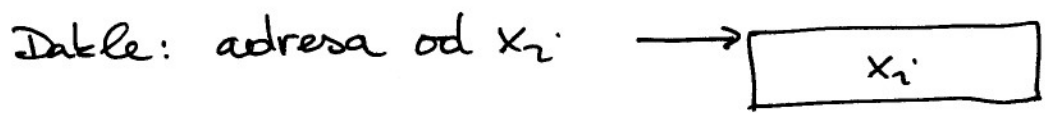
- ISTI TIP za sve $x_i \Rightarrow$ svaka "kucica" x_i zauzima istu količinu prostora.

- Zbog toga se NE pamtje adrese svih članova niza, već se pamti samo:

- adresa prvog člana niza (tzv. početna adresa cijelog niza)

- adresiranje ostalih (ili svih!) članova niza ide preko: ove početne adrese i indeksa.

je: početna adresa niza + $(i-1) * \text{veličina svakog člana}$
 (tj. prvog člana x_1)
 i ovo je za $i=1, \dots, n$

a u C-u indeksi idu $i=0, \dots, n-1$, pa je:

adresa od x_i = početna adresa niza + $i * \text{veličina svakog člana}$
 (prvog člana x_0)

zbog ovog (i)
 brojanje članova u C-u ide od 0 (lakše - brže računanje adresa)

- Jedina stvarna operacija s nizom (kao složenom strukturom podataka) je:

- pristup pojedinau članu x_i

(meniće i šetati od 1 do n , po ugledu na vektore u matematici, a na "C-u" ću pisati od 0 do $n-1$)

- Napomena: taj pristup se bazira na fizičkom uređaju podataka - članova u memoriji i ovom pravilu za adresiranje članova, tj.

član x_i = ono što se nalazi na odgovarajućem bloku adresa

[zato NE SMIJEMO s indeksom i izaci IZVAN dozvoljenog skupa
→ "BRUJAMO PO MEMORIJI"]

(veličina = prostor za član - recimo, 4 byte-a za cijeli broj
startna adresa = po onom pravilu, $i-1$ članova iza prvog !!!)

- Sve ostalo što s nizovima možemo raditi - ovisi o tipu članova (tj. "operacije po komponentama").

- Za nizove po sebi - jedina operacija = pristup članu, možemo "samo": pristupati članovima mijenjati njihov poredak.

~~Na te stvari stvarno ne treba davati posebne~~
Uz pristup članu - možemo testirati njegovu vrijednost (operacije =, ≠).

- Ako osnovni podaci imaju neku relaciju uređaja (na onom skupu T), onda možemo koristiti SVE operacije uspoređivanja (tj. $<$, \leq , $>$, \geq).

- I baš to nam je dovoljno za dva osnovna algoritma (ili 2 klase algoritama) na nizovima:

- pretraživanje nizova = provjera da li je neki objekt član niza ili ne,

- uređivanje ili sortiranje nizova = dovođenje članova u "uređeni" poredak (rastući ili padajući)

- Uočiti: petlje "po indeksima" su idealan način za obradu nizova ("for")
- Operacije u petlji:
 - uspoređivanje članova ($=, \neq$ i ostalo, ako ima uređaj!)
 - ostale operacije "po članovima", kad postoje.
- Na primjer - par "trivijalnih" algoritama za nizove BROJEVA (brojevi - osnovni podaci u računalu i za njih imam aritmetičke operacije i usporedbe)

① Zbroj svih članova niza

Imam (učitan!!) niz x_1, \dots, x_n od n ($\in \mathbb{N}$) brojeva (svajedno - cijelih ili realnih ili "nekim drugih").

Tražim:
$$S = \sum_{i=1}^n x_i$$

Algoritam: $S = \emptyset$
za $i=1$ do n ponavljaj:
[$S = S + x_i$

(Usporediti sa zbrajanjem znameuki broja od prošlog puta).

Napomena: konistim da se petlja ne izvršava ako je $n \leq 0$ (iako sam pretpostavio da je $n \in \mathbb{N}$ na početku).

Ako baš moram "biti pizajzla", pa neću odgovor $S = \emptyset$ kad je $n = \emptyset$ (tj. S mi je uvijek definiran!) onda ovako:

ako je $n > \emptyset$ onda

$$\left[\begin{array}{l} S = \emptyset \\ \text{za } i=1 \text{ do } n \text{ ponavljaj:} \\ [S = S + x_i \\ \text{napiši } S \end{array} \right.$$

$$\left\{ \begin{array}{l} S = x_1 \\ \text{za } i=2 \text{ do } n \dots \\ S = S + x_i \\ \text{može i'ovo} \end{array} \right.$$

inače
napiši poruku "prazan niz"

- Produkt članova uiza iole, naravno, po istom principu
($P=1, \dots$ - sjetite se priče o inicijalizacijama!)

② Najveći, najmanji član uiza

Tu NEMA "vrđanja" s inicijalizacijom -

- min, max NISU definirani na PRAZNOM skupu.

Dakle, ovako:

Algoritam: (recimo za min (x_1, \dots, x_n))

ako je $n \geq 1$ onda (ili $n > \emptyset$ - što vam draže)

min = x_1 ; poz = 1;

za $i=2$ do n ponavljaj

[ako je $x_i < \text{min}$ onda

[min = x_i ; poz = i ;

napiši "najmanji član je", min, "na mjestu", poz

inače

napiši "najmanji nije definiran".

- Uočiti - ovdje dražimo i unjednost najmanjeg

$$\text{min} = \min_{1 \leq i \leq n} \{x_i\}$$

i njegovu poziciju = indeks - na kojem se
(prvi puta) nalazi

$$\text{poz} = \min \{i \mid x_i = \text{min}\}$$

$$\uparrow i \in \{1, \dots, n\}$$

- Oraj algoritam čemo iskoristiti kod sortiranja!

- Trajanje? (što brojiu? - elementarne operacije
su usporedbe, indeksiranje, pristup članu)

ukratko, MORAM proći cijeli niz (i to JEDNOM, ne VIŠE
puta)

tj. trajanje je "proporcionalno" s dužinom (n) uiza

(linearno u n). Zapis: $T(n) = O(n)$

↑ trajanje ↑ veliko σ .

Ordje nije bilo većih problema s inicijalizacijom za min, čim je niz neprazan - bilo koji član je "dobar" za inicijalizaciju.

Ali, nije uvijek tako.

③ "Ekstrem uz uvjet" (tzv. uvjetni ekstrem)

Zadati je niz od n cijelih brojeva (može s predznacima). Naći najmanji PARNI član niza, ako takav postoji.

Naravno, ne valja - naći najmanji, pa pogledaj da li je paran.

Treba obratno - ići samo po parovima ("podniz") i tražiti najmanji.

Za početak, zabranjujemo kopiranje podniza parnih u novi niz, recimo, y

$$y = \{ x_i \mid x_i \text{ paran}, i=1, \dots, n \}$$

pa ouda nalazimo minimuma u y.

Probajte - i pazite na duljinu - broj članova u y.

Razlog zabrane - to predugo traje:

- proći cijeli x (n članova)
- proći cijeli y (m članova, $0 \leq m \leq n$)

i još se razbacuje memorijom.

- Dakle, hoću rješiti u JEDNOM PROLAZU kroz x.

Gruba skica algoritma:

proći kroz cijeli x niz - redom po svim članovima ili indeksima - nekim redom i radi:

naći prvi parni (bilo koji), ako ga ima;
 ako ga nema, ouda
 [napisi - nema parnih, pa mi najmanjeg parnog
 inače
 [inicijaliziraj najmanji parni na prvog;
 proći ostatak niza, gledaj parne i
 "spuštaj" minimum;
 napisi najmanjeg

Većinu ovih operacija nije teško napraviti, ali ključna stvar za korektnost algoritma je ovaj prvi korak:

[naći neki (prvi; bilo koji) parni, ako ga ima.

Bez ovog nema korektnu realizaciju najmanjeg.

- I tako stigosmo do prvog ključnog algoritma na pozivima, a to je

TRAŽENJE ili PRETRAŽIVANJE.

- U općem obliku, problem pretraživanja glasi:

Zadani su niz x_1, \dots, x_n bilo kakvih objekata (istog tipa) i još jedan objekt a (tog istog tipa)

Tražim odgovor na pitanje da li je

$$a \in \{x_1, \dots, x_n\}$$

tj. da li se a (kao vrijednost) pojavljuje među članovima niza (poredak članova, trenutno, nije bitan),

ili: da li POSTOJI član x_i niza koji je jednak a .

Matematički rečeno, pitam da li postoji INDEKS

$$i \in \{1, \dots, n\}$$

takav da za pripadnu član vrijedi ~~ne~~

$$x_i = a.$$

Dodatno, može me zanimati i vrijednost tog indeksa i tj. na kojem mjestu se nalazi član jednak a (bar jedno, ako ga ima, ili sva mjesta).

Za početak, hoću samo odgovor DA/NE, IMA/NEMA

JESI ČLAN je ISTINA (1)

ili LAŽ (\emptyset).

Dakle, tražim "logičku" vrijednost kao rezultat pretrage.

Ključna riječ za razvoj algoritma pretrage je:

POSTOJI (i).

Dakle, odgovor je DA (ISTINA) ako (i samo ako)

je $x_i = a$ za barem jedan indeks $i \in \{1, \dots, n\}$,

ili, jednostavnije rečeno, ako je:

$(x_1 = a)$ ili $(x_2 = a)$ ili ... ili $(x_n = a)$

↑
na prvom
mjestu

↑
ili na drugom
mjestu

... ili na n-tom (zadnjem)
mjestu.

Dugacki zapis, ali sad imamo logički izraz kojeg
naprosto treba IZRACUNATI - po istom principu kao
i, recimo, ZBRAJ svih članova niza.

- Uvedem logičku varijablu CLAN koja će (na kraju)
sadržavati traženi odgovor

CLAN = $(x_1 = a)$ ili $(x_2 = a)$ ili ... ili $(x_n = a)$

- I sad, po ugledu na algoritam za zbrajanje

$S = x_1$

za $i = 2$ do n ponavljaj:

[$S = S + x_i$

imam algoritam za pretraživanje:

CLAN = $(x_1 = a)$

za $i = 2$ do n ponavljaj:

[CLAN = CLAN or $(x_i = a)$

↑
već sam
te našao
(u prvih $i-1$)

ili

sam te našao
na i -tom mjestu.

Radi!

A sad ideemo to malo dotjerati!

- Po ugledu na klasičnu inicijalizaciju zbroja na neutral

$$S = \emptyset$$

za $i = 1$ do n ponavljaj:

$$S = S + x_i$$

gdje $S = \emptyset$ "glumi" zbroj praznog niza, pitanje je:

Kako treba inicijalizirati CLAN, pa da analogni algoritam radi dobro?

Odgovor: na odgovor za prazan niz,

a to znači: a NIK ĆLAN praznog niza,

dakle: CLAN = laž (ili \emptyset u C-u)

Algoritam:

CLAN = laž;

za $i = 1$ do n ponavljaj:

[CLAN = CLAN or ($x_i = a$)];

Što se događa ako stavim CLAN = istina (1) na početku?
(E, pa ne možete promašiti!)

- ovaj algoritam ima jednu manu, ako me zanima samo odgovor CLAN je istina ili laž:

- prolazi čitav niz, uvijek - skroz do kraja iako je, možda, već na početku našao član (recimo, na trećem mjestu).

- Drugim riječima:

- čim CLAN postane istina (našao sam ga!)

NE MORAM dalje tražiti \Rightarrow mogu VAN IZ PETLJE.

- jednako ako ga NEMA (ili je na zadnjem mjestu) onda moram kroz cijeli niz.

- Dakle, želimo ~~UBRZATI~~ ovaj algoritam tako da prestane tražiti čim nađe član!

Tako dolazim do klasičnog algoritma pretrage "NA UVJET":

traži sve dok ne nađeš!

- Ali oprez - u principu NJE želam uvjet "pohlepa" = traži dok ne nađeš, osim ako unaprijed nismo SIGURNI da ćemo ga naći!
- Ako se može dogoditi da ga ne nađemo, onda imamo 2 uvjeta

traži dok : ne nađeš

(i) ima smisla tražiti:
 tj. ima gdje tražiti
 tj. još NISMO pogledali sve članove

- Realizacija - indekse "šetamo" sami:

$i = 1$ (prvi za pretragu)
 CLAN = laž;

sve dok (not CLAN) and ($i \leq n$) ponavlja
uže i

CLAN = CLAN or ($x_i = a$);
 mogu izbaciti
 $i = i + 1$; ← makni se na sljedeći član

ili:

$i = \emptyset$; { ispred prvog / sljedećeg = zadnji pretraženi! }

CLAN = laž;
 sve dok (not CLAN) and ($i < n$) ponavlja

$i = i + 1$; ← makni se na sljedećeg
 CLAN = ($x_i = a$);

- Prosječan broj prolaza kroz petlju je $\frac{n}{2}$ (za "slučajne podatke")